

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO

Gorzów Wielkopolski, dnia 5 czerwca 2025 r.

Poz. 1404

UCHWAŁA NR 145/2025 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 22 maja 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego w przedmiocie zgodności z prawem uchwały Nr XIV/127/2025 Rady Miejskiej we Wschowie z dnia 24 kwietnia 2025 r. w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze stwierdza nieważność badanej uchwały** - z powodu istotnego naruszenia art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468), art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292), art. 43 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1530 ze zm.) oraz § 2 i § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 283).

Uzasadnienie

Rada Miejska we Wschowie podjęła w dniu 24 kwietnia 2025 r. uchwałę nr XIV/127/2025 w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków. Uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze w dniu 28 kwietnia 2025 roku i na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych została objęta postępowaniem nadzorczym.

Badana uchwała przewiduje udzielanie dotacji celowej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą jako pomoc de minimis oraz pomoc de minimis w rolnictwie lub pomoc de minimis w rybołówstwie.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym do wyłącznej kompetencji rady gminy należy stanowanie w innych zastrzeżonych dla niej ustawami sprawach. Jak stanowi art. 7 ust. 1 pkt 9 ww. ustawy do zadań własnych gminy należą sprawy kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Przepisem rangi ustawowej zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania aktu prawa miejscowego w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub ujętego w gminnej ewidencji zabytków jest art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292), zgodnie z którym w trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.

Badana uchwała jest aktem prawa miejscowego, gdyż ma charakter generalny i abstrakcyjny oraz jest skierowana do bliżej nieokreślonego kręgu podmiotów. Na podstawie art. 40 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o samorządzie gminnym - gminie przysługuje prawo stanowania aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, ale tylko na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego.

Wyżej wymieniona uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego. Uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego w dniu 12 maja 2025 r. pod poz. 1217.

Działając w oparciu o dyspozycje zawarte w wyżej wymienionych przepisach, Rada Miejska we Wschowie podjęła wskazaną wyżej uchwałę podlegającą badaniu.

Gmina Wschowa przed podjęciem badanej uchwały przekazała jej projekt do zaopiniowania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Ministrowi właściwemu do spraw Rolnictwa i Rozwoju Wsi, stosownie od obowiązku wynikającego z art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468).

Pismem z dnia 22 kwietnia 2025 r. znak: BIK.4125.2.2025 działająca z upoważnienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Zastępca Dyrektora Departamentu Budżetu wskazała, że cyt.: „w § 3 w ust. 2 w pkt 6 projektu uchwały należy dodać przed nawiasami wyrazy: - w przypadku podmiotów ubiegających się o pomoc de minimis w rolnictwie albo dokumentów określonych w art. 37 ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej – w przypadku podmiotów ubiegających się o pomoc de minimis w rybołówstwie”. Wskazano również, że cyt.: „Analogicznych zmian dokonać należy w Załączniku nr 2 projektu uchwały”.

Rada Miejska we Wschowie pomimo otrzymania w/w stanowiska przed dniem podjęcia uchwały objętej postępowaniem nadzorczym:

- nie wprowadziła w treści załącznika nr 2 zmiany wynikającej z zaprezentowanego stanowiska upoważnienia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- w treści § 3 ust. 2 pkt 6 nanosząc wskazany w stanowisku Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zapis pominięto słowa „de minimis” nie wskazując przez to rodzaju pomocy w rybołówstwie, o uzyskaniu której wnioskodawca winien przedstawić zaświadczenie.

Obowiązek przedkładania projektów uchwał stanowi obligatoryjny element procedury podejmowania uchwał przewidujących udzielenie pomocy de minimis. Działanie to ma na celu stwierdzenie przez właściwe organy, zgodności procedowanych regulacji z prawem wewnątrzwspólnotowym, które dba o przejrzystość prawa, równe traktowanie podmiotów i możliwość skutecznego monitorowania udzielanej pomocy. Zatem uwagi wyrażone przez te organy winny zostać uwzględnione w uchwale Rady Miejskiej we Wschowie podjętej w dniu 24 kwietnia 2025 r. Nieuwzględnienie zastrzeżeń przedstawionych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi narusza art. 7 ust. 3 i 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Warunkiem legalności uchwały jest nie tylko jej zgodność z upoważnieniem ustawowym, wyznaczającym granice przyjmowanej regulacji, ale również uchwalenie aktu prawa miejscowego w określonej przepisami prawa procedurze. Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu wynikającego z art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym „organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”, a zatem musi być ona zgodna z obowiązującymi przepisami prawa materialnego.

W pozostałym zakresie wnioski Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zostały zawarte w projekcie uchwały. Zastrzeżenia zawarte w piśmie z dnia 18.04.2025 r. (DMP-1.530.141.2025.KO) Dyrektora Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej, przekazany w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zostały ujęte w projekcie oraz w konsekwencji w badanej uchwale Rady Miejskiej we Wschowie.

Podejmując uchwałę Nr **XIV/127/2025** Rada Miejska posłużyła się zwrotami niedookreślonymi, pozostawiającymi niedopuszczalny luz interpretacyjny. I tak: w § 5 ust. 2 uchwały użyto sformułowania „w terminie innym niż określony w ust. 1”, a w § 11 użyto zapisu „m. in.”.

Kolegium Izby wskazuje, że takie zapisy uchwały są nieprawidłowe i stanowią istotne naruszenie prawa. Sformułowanie „w terminie innym niż określony w ust. 1” stanowi dowolność w jego ustaleniu przez organ wykonawczy, nie jest dokładny, jego określenie może budzić wątpliwości, a wskazany „termin” nie został dookreślony w pozostałych zapisach badanej uchwały. Natomiast zapis w § 11 w zakresie słów „m. in.” stanowi katalog otwarty elementów, które zawarte zostaną w umowie o udzieleniu dotacji, a także dowolność ich doboru ponad elementy określone w ustawie o finansach publicznych.

Zacytowane powyżej zapisy nie zawierają precyzyjnego określenia przedmiotu regulacji, który objąć ma badana uchwała, co jest niezgodne z § 6 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 283).

Kolegium Izby wskazuje, że w myśl § 6 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Regulacja § 6 Zasad techniki prawodawczej formułuje trzy dyrektywy redagowania przepisów prawnych, tj.:

- 1) precyzji tekstu prawnego,
- 2) komunikatywności tekstu prawnego dla jego adresatów,
- 3) adekwatności tekstu prawnego do zamiaru prawodawcy.

Z powyższych zasad wynika, iż przepisy prawa redagować należy w sposób jednoznaczny, tak aby wyznaczały adresatom, co i w jakiej sytuacji jest zakazane, nakazane lub dozwolone, a także określały przesłanki ich stosowania przez organy władzy publicznej. Ponadto, tekst przepisu aktu prawnego powinien być tak skonstruowany, by dla jego przeciętnego adresata był zrozumiały, tj. aby odczytywał on z danego przepisu tę treść, którą zawarł w niej jego autor. Z kolei, zasada adekwatności oznacza, że tekst aktu prawnego powinien być tak zredagowany, by dokładnie odpowiadał zamiarom prawodawcy.

Ponadto, stosownie do § 2 wyżej wskazanych Zasad techniki prawodawczej ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny

Na podstawie § 143 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do ww. rozporządzenia, reguły wyrażone w ich § 6 i § 2 i należy stosować również do aktów prawa miejscowego.

Wprowadzenie w uchwale będącej aktem prawa miejscowego uregulowań sformułowanych w sposób nieprecyzyjny i niejednoznaczny, budzący wątpliwości interpretacyjne, stanowi istotne naruszenie prawa, co skutkuje nieważnością tak zredagowanych przepisów uchwały. Przepisy gminne powinny przestrzegać podstawowych zasad techniki prawodawczej, a w szczególności określać wyraźnie zakres stosunków normowanych aktem i używać w nich określeń jasnych, zwięzłych i ścisłych. Zgodnie z § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” akty prawa miejscowego, a takim aktem jest uchwała Nr XIV/127/2025 Rady Miejskiej we Wschowie z dnia 24 kwietnia 2025 r., winny być redagowane tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 22 czerwca 2009 r. - sygn. akt II OSK 1022/08, LEX nr 561898) stanowienie przepisów prawa, w których używane pojęcia są wzajemnie sprzeczne lub umożliwiające dowolną interpretację uznać należy za naruszające zasadę ochrony zaufania do państwa i prawa. Nakaz respektowania przez organy prawodawcze norm poprawnej legislacji wynika z zawartej w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.) zasady demokratycznego państwa prawnego. Co więcej, zgodnie z zasadami techniki prawodawczej akt prawny powinien być tak skonstruowany, aby obejmować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny (por. § 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej), na co zwraca uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 listopada 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. III SA/Wa 714/12 (LEX nr 1709647).

W badanej uchwale Rada Miejska postanowiła:

– § 5 ust. 1 cyt.: „Wnioski o udzielenie dotacji na dofinansowanie prac składa się w terminie do 31 stycznia w roku budżetowym, z wyłączeniem roku 2025, w którym wnioski składa się w terminie określonym przez Burmistrza w drodze odrębnego zarządzenia wraz z ogłoszeniem o naborze tych wniosków”;

– § 6 ust. 2 cyt.: „W przypadku stwierdzenia braków formalnych lub merytorycznych we wniosku o udzielenie dotacji, wzywa się Wnioskodawcę do jego uzupełnienia w terminie wskazanym w wezwaniu”.

W ocenie Kolegium Izby zapisy cyt.: „w terminie określonym przez Burmistrza w drodze odrębnego zarządzenia” (§ 5 ust. 1) oraz „w terminie wskazanym w wezwaniu” (§ 6 ust. 2) wykraczają poza kompetencje wskazane w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Przywołane wyżej zapisy uchwały Rady Miejskiej we Wschowie dokonują scedowania na organ wykonawczy wyłącznych kompetencji organu stanowiącego do określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków, a tym samym naruszają postanowienia ww. art. 81 ust. 1 cyt. ustawy.

Jak wskazano wyżej, przepis art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązuje organ stanowiący do określenia zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków – w formie aktu prawa miejscowego. Zatem organ stanowiący formułując postanowienia uchwały winien uczynić to w sposób przejrzysty i pełny. Zamieszczenie wyżej cytowanych zapisów w badanej uchwale pozostawia regulowane kwestie niedookreślone. Uchwała Rady Miejskiej we Wschowie określająca zasady udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków, jako akt prawa miejscowego powinna być zredagowana w sposób precyzyjny i czytelny oraz zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące i uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego – sprzecznego z prawem – luzu interpretacyjnego.

W § 5 ust. 3 badanej uchwały zawarto zapis, zgodnie z którym w przypadku, o którym mowa w (§ 5 ust. 2¹⁾, Komisja, o której mowa w § 6 ust. 4²⁾, nie dokonuje oceny wniosku w oparciu o ustalone w załączniku nr 3 do uchwały kryteria, a jedynie przedkłada Burmistrzowi swoją opinię o tym wniosku. Powyższy zapis stanowiący o niedokonywaniu oceny wniosku w przypadku wystąpienia siły wyższej, stanu zagrożenia zniszczeniem lub uszkodzeniem obiektu, w oparciu o kryteria oceny wniosków ujęte w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały, stanowi naruszenie art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Z przywołanego przepisu ustawy wynika obowiązek, nałożony na organ stanowiący, uregulowania zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 maja 2021 r., wydanym w sprawie o sygn. akt I GSK 169/21 (www.orzeczenia.nsa.gov.pl) wskazał, że „przez pojęcie »zasady« należy rozumieć normy określające, komu mogą być udzielane dotacje, jakie czynności ma wykonać podmiot ubiegający się o dotację, aby mógł ją otrzymać, a także wskazujące zadania, na które może być udzielona dotacja. Zasady udzielania dotacji to także postępowanie z wnioskiem o udzielenie dotacji, wymagane dokumenty do rozpoznania wniosku oraz forma załatwienia wniosku. (por. A. Ginter, A. Michalak, Komentarz do ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami; pub. Lex 2016 r.)”. Prócz tego NSA zważył, że „organ stanowiący gminy powinien treść podejmowanych regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego upoważnienia i przysługujących kompetencji wynikających, w tym przypadku, z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków oraz z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym organom stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych”.

Ponadto regulacja zawarta w § 5 ust. 3 badanej uchwały dodatkowo ogranicza krąg podmiotów ubiegających się o dotacje poprzez nierówne traktowanie podmiotów i potencjalnych beneficjentów, co narusza art. 43 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1530 ze zm.), który stanowi, że prawo realizacji zadań finansowanych ze środków publicznych przysługuje ogółowi podmiotów, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej.

W § 10 uchwały Nr XIV/127/2025 Rady Miejskiej we Wschowie postanowiono, że cyt.: „Beneficjent przeprowadza postępowanie zakupowe w sposób konkurencyjny i transparentny”. Taka regulacja zdaniem Kolegium Izby istotnie narusza art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a także przekracza zakres upoważnienia określonego w tym przepisie.

¹⁾ § 5 ust. 2. W przypadku wystąpienia siły wyższej, stanu zagrożenia zniszczeniem lub uszkodzeniem obiektu wpisanego do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków lub konieczności wykonania prac interwencyjnych przy takim obiekcie, dopuszcza się możliwość składania wniosku o udzielenie dotacji w terminie innym niż określony w ust. 1.

²⁾ § 6 ust. 4. Kompletne wnioski ocenia Komisja powołana zarządzeniem Burmistrza w oparciu o kryteria stanowiące załącznik nr 3 do uchwały.

W ocenie Kolegium Izby zobowiązanie beneficjentów do przeprowadzenia postępowania zakupowego w sposób konkurencyjny i transparentny wykracza poza zakres upoważnienia udzielonego Radzie Miejskiej w art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Nie można narzucić obowiązku znajomości zasad przeprowadzania postępowań zakupowych przez beneficjentów.

Postanowienia aktów prawa miejscowego nie mogą wykraczać poza granicę kompetencji przysługujących organowi na podstawie przepisów ustawowych. Na zagadnienie prawidłowej realizacji przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego upoważnienia ustawowego zwraca uwagę orzecznictwo sądów administracyjnych. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym.

Naczelną zasadą prawa jest zakaz domniemania kompetencji. Należy podkreślić, że normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie niedopuszczalnym jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu – art. 7 Konstytucji RP „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”, a zatem musi być ona zgodna z obowiązującymi przepisami prawa materialnego.

Realizując swoje kompetencje organ publiczny musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Nie jest dopuszczalne dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzanie kompetencji w drodze analogii. Każda uchwała organu władzy publicznej musi odpowiadać wymogom legalizmu - art. 7 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z ze zm.).

Zgodnie z powołanym wyżej art. 7 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej - organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wobec powyższego podstawa ich działania w realizacji zadań publicznych musi każdorazowo wynikać z normy prawa materialnego, upoważniającej organ do podjęcia konkretnego działania. Organy te nie mogą zatem podejmować działań faktycznych ani prawnych, które nie znajdują umocowania w przepisach prawa powszechnie obowiązującego, o których stanowi art. 87 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Na podstawie art. 87 ustawy Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej - źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są, na obszarze działania organów, które je ustanowiły-akty prawa miejscowego.

Kolegium Izby dla potwierdzenia zasadności powyższego stanowiska odwołuje się do wyroku WSA w Poznaniu, wydanego w sprawie o sygn. akt I SA/Po 1305/15 (www.orzeczenia.nsa.gov.pl), w którym Sąd, powołując się na linię orzeczniczą sądów administracyjnych stwierdził, że przepis ustawy ustanawiający upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego podlega ścisłej wykładni językowej, a organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia i nie jest upoważniony ani do regulowania tego, co zostało już ustawowo uregulowane, ani też do wychodzenia poza zakres upoważnienia ustawowego.

Wskazać także należy na wyrok NSA, wydany w sprawie o sygn. akt II SA/Wr 2572/02 (www.orzeczenia.nsa.gov.pl), który orzekł, iż narusza powszechnie obowiązujący porządek prawny w stopniu istotnym nie tylko regulowanie przez gminę raz jeszcze tego co zostało już pomieszczone w źródle powszechnie obowiązującego prawa, lecz także modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu, co możliwe jest tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia ustawowego.

Mając na uwadze przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze orzeka, jak w sentencji niniejszej uchwały.

Na uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, służy Gminie prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem tutejszego Kolegium, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Przewodniczący Kolegium
Ryszard Zajączkowski